

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 279. szám

2016. március

Békesség!

Alig vagyunk túl a karácsonyi ünnepekről, nemsokára újabb események várnak ránk, hogy visszaemlékezzünk, elgondolkodjunk, megújuljunk, és együtt ünnepeljünk. Testvéreim, azt szeretném, ha újra átvennének az evangéliumot. Most nem azért, hogy másoknak elmondjuk, hanem hogy a mi szívünket töltse be. Hagyjuk, hogy Krisztus legyen a megváltónk újra. Nézzünk rá, és csak szemléljük őt anélkül, hogy bármit is odahoznánk elé. Hiszen kegyelemből van üdvösségünk a hit által, és ez nem tőlünk van: Isten ajándéka ez (Efézus 2:8). Akármennyit vezeklünk és dolgozunk, az nem fog bennünket megmenteni: Krisztus fog. Bízunk benne, hogy az ő áldozata elég.

Testvéri szeretettel: Széll László

Péter húsvétra vár

Szerző: *Túrmezei Erzsébet*

Várlak, várlak. Mesterem, várlak.
Mikor jelensz meg énnekem?
Nem úgy, mint Magdaléna várt,
nem bolyongok temetőkerteken,
és nem keresem halott testedet.
Mint élő, örök Mesteremet várlak,
mert húsvét van, öröm zeng a világon
... és rám esteledett.

Tanítvány voltam, s megtagadtalak.

Tanítvány voltam. Láttam a csodád,
és hallgattam életadó szavad.
Szerettelek.

Kész volt a szívem, kész volt, én tudom,
mind a halálig elmenni veled.
Olyan erősnek éreztem magam.
S mindennek vége lett.

Menjünk halászni. Halász voltam én.
Legyek megint. Hiszen Simon vagyok.
Csak csupa seb az életem.
Majd csak eltengetem.

A bánatom
majd csak elaltatom.
A Genezáret gúnyral néz felém.
Halát nem adja hálóm terhinek.
Rossz apostolnak, rossz vagyok halásznak,
jaj, nem vagyok jó semminek.

Mesterem, jöjj és jelenj meg a parton,
mondd meg, hova vessem a hálóm,
mondd, amit elvesztettem, hol találom.
Jöjj, kérdezd újra, hogy szeretlek-e!
Háromszor kérdezd és háromszor vallom.
Más a szavam és más az életem,
más az élet és más az akarat.
Tudsz mindent. Tudod: megtagadtalak,
mégis szeretlek.

Az élet és az akarat között,
Uram, teremts igaz harmóniát!
Sebzett, beteg tanítványéletem
égi erőért Utánad kiált.
Legelesettebb és legárvább lettem.
Végső reményem, hogy irgalmas arcod
húsvéti fényben felragyog felettem!

B kategóriás jogosítvány

Gyermekeink kibontakozó életútját kísérve sokszor elfog az aggodalom, hogy vajon ők hívó emberként hogyan fognak vizsgázni az élet iskolájában? Ilyenkor Isten gyakran emlékeztet régebbi élethelyzeteimre, amikben engem is meg tudott tartani. Az alábbi történet is egy ilyen jelzőoszlop a múltamból, remélem, hasznos lehet valakinek.

Jó pár évvel ezelőtt történt, hogy majdnem harminc évesen jogosítványszerzésbe kezdtem. Volt már fiatalabb korban is egy próbálkozásom, ami félbeszakadt rossz tapasztalat miatt, azonban ez a második iskola összehasonlíthatatlanul könnyebb volt az elsónél, jó oktatóval. Mégis, amikor közeledett a forgalmi vizsga ideje, pánikba estem. Méghozzá annyira, hogy az oktatóm nyomására meggondolatlanul hoztam egy hirtelen döntést: Lefizetem a vizsgabiztos, hogy biztosan átengedjenek. Meglepő módon a lelki teher, ami addig rajtam volt, ezután még nehezebb lett. Éreztem, hogy ez lelkiismereti megalkuvás lenne. Tudtam, Istennek nem tetszik ez a döntés. Annyira rám nehezedett a tudat, hogy az Úr nem fog velem jönni erre a beszennyezett útra, hogy a vizsga előtti este kértem Istent, segítsen valahogy visszacsinálni az egészet. Sajnos nem találtam magamban lelkierőt visszakozni.

Így futottam neki a vizsgának. A vizsgabiztos megbundázva. Elvileg minden simán kell, hogy menjen, valahogy mégis tudtam, baj lesz. Ahogy beültünk az autóba, az oktatómat mintha kicserélték volna. Az addig udvarias, kulturált ember burkoltan, de érthetően a vizsgabiztos tudtára adta, hogy engem meg kell buktatni. Nemcsak bántó megjegyzéseket tett rám, hanem ráadásnak egy teljesen ismeretlen forgalmi helyzetbe irányított. Annak ellenére, hogy a várt pszi-

chológiai hatást elérte, nem hibáztam a vezetésben. Azért persze megbuktattak, egy jó adag leereszkedő "jó tanáccsal" ellátva.

Ahogy kiszálltam az autóból, mintha álomból ébredtem volna, ráészméltem: Isten közbeszólt! Ez az Ő műve! Nem értettem miért, de a megkent vizsga ezek szerint nem lett megkenve! Szerintem azóta sem örült úgy senki egy bukásnak, mint én akkor. Ettől kezdve nem volt kérdés számomra, a Mindenható kezében tartja az ügyemet, nem kell félnem senkitől. Gyorsan beszéltem is az oktatóval, hogy a második vizsgán már nem szeretnék kenőpénzt adni. A reakcióját látva nem volt kétségem afelől, hogy ezúttal még odaadobban fog ellenem dolgozni. De Isten békessége ezúttal minden emberi értelmet meghaladt. Már nem érdekelt, hányadik nekifutásra sikerül a vizsga. Tudtam, hogy Isten velem van, és ha egyszer lesz jogosítványom, azon áldás lesz.

Amikor eljött a második vizsga ideje, természetfeletti nyugalom volt bennem. Odafele a buszon végig ez az Ige szólt bennem: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” Ahogy beültünk az autóba, az oktató újra rákezdte a múltkori hangvételő „eligazító” bevezetőjét, de a mostani vizsgabiztos csendre intette és én úgy éreztem, Isten angyala ül mögöttem. A vezetés különösen jól ment, azonban az utolsó párszáz méteren egy lejtős kanyarban lefulladtam. Tudtam, ennél kevesebért is bukás jár! Mégis, ahogy beérkeztünk a pályára, a vizsgabiztos gratulált a sikeres vizsgához! Nálam értetlenebbül csal az oktató nézett. Nem értette, ki vette ki a kezéből a dolgok irányítását és miért. Bezzeg én tudtam. Övé a hála és dicsőség mindezért.

Surányi Márta

Életrevalók

Az Életrevalók csoport bemutatása nem adhatja vissza azt a légkört, ami személyesen általában megtapasztalható a fiatal felnőttekből álló csoportban: élet van benne. Ami ehhez mindenképpen szükséges, azok a csoportunk tagjai – kiszámíthatatlan létszámban: hol hatan-nyolcan, hol tizenöten, plusz székeket is használva. Szeretem, amikor interaktívan és beszélgetve, és azt még inkább, amikor sok-sok humorral és nevetéssel telnek a reggeli bibliaóráink. Amikor én tartom, akkor a pár percen belüli ötödik poéntól kevésbé vagyok ugyan lelkes, mert együtt jóízűen nevetünk ugyan ezen is, de utána energiába kerül visszatelelni a csoportot az Ige és az eredeti téma irányába. Sokszor plusz nézőpontok tömkelegét, kérdést és értelmezést behozunk a bibliai rész kapcsán. Ami nekem különösen sokat tud adni az az, ha valaki megosztja, hogy a mindennapjaiban hogy éli meg azt, amiről az Úr igéje aznap reggel szól. Az is sokszor építő számomra, amikor valaki a küzdéseit vagy dilemmáit hozza be – ekkor látom, hogy a többiek hogyan törekszenek Isten szerinti életre. Még ha bukdácsolnak is esetenként (hozzám hasonlóan), sokszor jó példák számomra. Másrészt szerintem ez is az életrevalóság része, hogy nemcsak válaszaink, hanem rengeteg kérdésünk, dilemmánk van, őszintén kimondva ezeket, nem „eljátszva” egymás előtt a „tökéletes keresztényt”. Esetenként felbukkan egy-egy baba vagy kisebb gyerkőc is, ami még élettelibbé teszi a reggelt – ilyenkor a nyugalom és csend még távolabb áll tőlünk, a kezdő és záró imádságainktól eltekintve. Bár a nevünket adó, aktivitást jelző tulajdonságainkkal lehet, kevésbé különbözünk a felettünk lévő csoporttól, mert előfordul, hogy őket hangosabban halljuk, mint egymás gondolatait.

Palotai Krisztina

FÉK

Már egy jó ideje kapcsolatomban van a FÉK (Fiatalok az Élet Küszöbén) nevű keresztény diákszervezettel, és szeretném kicsit bemutatni, hogy mi is ez, és mit is csinálunk.

A Campus Crusade for Christ (CCC) nemzetközi felekezeti egyházi misszió, melyet 1951-ben alapítottak az USA-ban azzal a céllal, hogy előmozdítsa az evangélizáció és tanítványozás szolgálatát. Megalapítása óta az egyik legnagyobb felekezeti egyházi misszióvá fejlődött. 1978-ban indította el magyarországi szolgálatát, amely a Timóteus Társaság nevet vette fel.

Küldetése: Isten dicsőségét szolgálni azzal, hogy a Missziós Parancsnak (Máté 28: 18-20) engedelmeskedve eljuttatjuk az evangéliumot az elveszettekhez, a megtérőket hitükben erősítve és Krisztus tanítványává téve kiküldjük, hogy ők is másokat Krisztus tanítványaivá tegyenek (2Timóteus 2:2). Szerinte a világban elősegíteni az evangélizációt, a tanítványságot és az imádság lelki mozgalmait.

A Timóteus Társaság célja szerinte a világban elősegíteni az evangélizációt, a tanítványságot és az imádság lelki mozgalmait. A misszióban jelenleg több mint 25 000 teljes-idejű misszionárius szolgál a világ 191 országában 29 különböző szolgálati területen. A szolgálati területek felölelik a társadalmi rétegek teljes spektrumát, többek között a diákok, a sportolók, a katonák, az üzletemberek és politikusok felé végzett missziót, valamint a családsegítő és karitatív jellegű szolgálatokat is. A Timóteus Társaság küldetését Magyarországon több száz önkéntes és több mint negyven teljes-idejű missziói szolgálattevő végzi.

A FÉK a Timóteus Társaság akkreditált oktatási programja, amely a középiskolás és egyetemista korosztálynak szól. Fő hangsúly a jellem és a kapcsolatok fejlesztése, valamint a kábítószer-fogyasztás és a sze-

xuális úton terjedő betegségek megelőzése. Magyarországon kb. 900 településen alkalmazják általános és középiskolákban. A FÉK sokoldalú programokkal igyekszik hatást gyakorolni a felső tagozatos és középiskolai tanulók, egyetemisták, tanárok, és egyéb, az ifjúsággal foglalkozó szakemberek életére. Céljai:

1. Fejlődjön a diákok önértékelése, kommunikációs készsége, s ezen keresztül javuljanak barátkozási, kapcsolatépítési képességeik.

2. Mérséklődjön a szexuális partnerváltoztatás, s ezáltal csökkenjen a szexuális úton terjedő betegségek, a tinédzser korban bekövetkező terhességek és a HIV fertőzések száma.

3. Növekedjen a veszélyérzet a diákokban a kábítószerrel szemben. Megtanuljanak nemet mondani a környezeti nyomásnak, s ezáltal csökkenjen a droggal való visszaélés.

4. A diákok felkészüljenek a felnőttkorra, a házasságra és a családi életre azáltal, hogy erkölcsi alapjaik, értékrendjük megerősödik és a jellemük fejlődik.

5. Teremtsen szolgálati lehetőségeket az állami vezetők, pedagógusok, egyetemi és középiskolás diákok körében világszerte.

Körülbelül 4 évvel ezelőtt egy az országunk ébredéséért történő imaalkalmon vettem részt, ahol lelkesen beszéltem arról, hogy mennyire szeretnék jobban, hatékonyabban, bátrabban bizonyoságot tenni másoknak Krisztusról. Itt figyelt fel rám egy férfi, akiről kiderült később, hogy főállású munkatárs a FÉK-nél. Néhány nappal az alkalom után felkeresett, hogy még mindig ugyanaz-e a vágyam, mint amit akkor mondtam. Innentől kezdve lehetőségem nyílt, hogy megismerjem jobban a FÉK-et és tevékenységét, és én magam is kihasználhassam azokat a lehetőségeket, amiket a diákok számára biztosít.

Eleinte egy kis csoportba kerültem bele, ahol olyan bibliai alapigazságokat vizsgáltunk meg, amik elsősorban egy frissen megtért ember számára lehetnek nagyon

fontosak, pl: mit jelent a kegyelem, biztosak lehetünk-e az örök életünkben, vajon tényleg minden bűnünk meg van-e bocsátva, a Szentlélek szerepe az életünkben stb. Közben rendszeresen találkozhattam és evangelizálhattam a mentorommal, vagy ahogy mi hívjuk, tanítványozómmal. Az évek alatt három különböző ember is foglalkozott velem. Közben én is elkezdtem egy csoporttal foglalkozni az egyetememen és szoktunk kezdeményező módon evangelizálni is.

Van néhány olyan esemény, amit szeretnék kiemelni, mert nagyon látom a pozitív hatásukat a diákok életére nézve. Ilyen a hétről hétre megrendezésre kerülő heti alkalmak. Van középiskolás szolgálat és egyetemi szolgálat, én az utóbbiban vagyok benne. Itt olyan témákban tartunk előadásokat, amikről sokszor nem hallunk az iskolákban, pedig a mindennapi életünkben nagyon hasznosak, és természetesen keresztény szemléletű az egész. Ilyenek például a vezetés, párkapcsolatok, időbeosztás, személyiségtípusok stb. Ide minden egyetemről várunk diákokat. Egy másik hasonló esemény a fél évenkénti diákhétvége, ahova körülbelül 100 diák szokott eljönni különböző témákban hallani előadásokat, képzéseket, bizonyosságokat. De a legmeghatározóbb esemény a 3+1 hetes nyári angol tábor, a Speak Out. Ez egy külön cikket mégnéne, de most csak röviden: ez egy mesterséges környezet, ahol nagyon intenzíven átélheted Krisztus vezetését és erejét, ahogy munkálkodik benned. Sok kihívással, imádsággal és evangelizálással telik ez az idő, ami talán a táborozók számára tábor, mi önkéntesek viszont inkább egy missziós útként tekintünk rá. Különböző projektjein is részt vehettem már, így voltam Keszthelyen, Marosvásárhelyen, és Siófokon.

Sokszor hívják úgy a FÉK-et mint „diák vezette mozgalom”. Tehát ahogy a nevében is benne van, sok felelősség hárul ránk, és nagyon sokféle feladatkörben próbálhatjuk ki magunkat, mint pl.: a heti alkalmak megszervezése, egy alkalom házigazdájának

lenni, kiscsoportok összefogása, evangeli-
zációs projektek megszervezése, zenekar-
ban lenni. Ami viszont nagyon jó, hogy
mindig áll mögötted valaki, aki tud segíteni
neked, tanácsolni, hogy minél inkább átadja
mind azt a tudást, ami neki már megvan.
Talán ez az, amiért nagyon szeretem ezt a
szervezetet, mert olyan misszionáriusok
vesznek körül, akik arra tették fel az életü-
ket, hogy minden ami az övék, az a miénk
is legyen és ebben növekedjünk. Nagyon
szeretem a közösséget is, nagyon bátorító
látni azt, ahogy különböző személyiségű
emberek, fiúk és lányok arra szánják a di-
ákéveiket, hogy megtöltsék az életüket
örökkévaló dolgokkal, kiszorítva ezzel
minden hiábavalóságot. Úgy gondolom,
ebben nagyon nagy segítségünkre lehet ez a
környezet.

Ajánlom figyelmébe minden olyan diák-
nak... és itt meg is állok. Igazából minden
diáknak csak ajánlani tudom, akár ismeri
Istent, akár nem. Akár jó tanuló, akár nem.
Akár évek óta jár gyülekezetbe, akár nem.
Nagyon jó példák vannak előttünk, egy la-
za, barátságos környezetben, ahol megta-
paszthatod a szolgálat örömeit. Legyél te
is FÉKpofa!

Széll Dávid

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a Testvéreket az ifjúság és a rovatszerkesztő csapat nevében.

Az ifjúsági órák a megszokott helyen és időpontban kerültek megrendezésre az elmúlt hónapban is. Dicsőítéssel, beszélgetéssel, egy kis közös vacsorával, de főleg Isten igéjén való elmélkedéssel töltjük az időt. A fiatalokkal egy új vezérfonal szerint haladunk a péntek esti ifjúsági órákon. Cseri Kálmán: Tízparancsolat című könyve alapján dolgozzuk fel a Mózes 2. könyvében található 10 „igét”. Már a 4. parancsolatnál tartunk, és azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon áldásosak az alkalmaink, csak ajánlani tudom a Testvéreknek ezt a könyvet. Egy rövid leírás:

„Ha kivennénk a tízparancsolatot és az általa sugallt törvényeket a mindennapi életből, az olyan tragédiát okozna, mintha a nagyvárosokban egyszerre kikapcsolnák a közlekedési lámpákat, és eltávolítanák a jelzőtáblákat” - fogalmaz a szerző az előszavában. Bár a tízparancsolat értelmezése koronként változhat és időről időre a hangsúlyok is máshova kerülhetnek, a tömör igazságai nem avulnak el. Sőt, mintha egyre nélkülözhetetlenebbé válnának az emberi együttélés problémáinak és az erkölcsi élet kérdéseinek megoldásában."

Egy rendhagyó alkalmunk is volt a hónapban, a budapesti Paintball pályán töltöttünk el egy péntek estét. Azt gondolom mindannyian nagyon vártuk ezt az alkalmat. Nagyon fontosnak tartom, hogy olyan programokat is szervezzünk, amikor kikapcsolódunk, élvezzük egymás társaságát. Az eseményt Katona Ede, a szabadidős tevékenységek szervezője hozta létre, akinek ezúton is nagyon köszönjük a befektetett energiát. Lovász Petra így számolt be erről:
„Katona Ede vezetésével több, mint 24 fővel indultunk el Budára. A Campona be-

vásárlóközponttól nem messze, egy pincehelységbe vezettek minket sofőrjeink. Elhagyatott, lerobbant vasajtó fogadott bennünket. A régi, háború utáni állapotokra emlékeztető helyiség megfelelő helyszín volt a paintballozáshoz. A paintball egy olyan sport, melynek során a résztvevők az ellenfeleket festékgolyókkal (angolul paintball) próbálják eltalálni. Ezek a festékgolyók gömb alakúak és festékanyagot tartalmaznak. Megfelelő felszerelést is kaptunk a játékhoz, hogy senkinek se essen bántódása és a ruhánk se legyen koszos: maszkot, overált, védőmellényt. A fiatalokkal nagyon élveztük a játékot. Két csapatot alkotva 3 órán keresztül játszottunk 3 pályát váltogatva. Tapasztalatból mondhatom, több ember is meglepetést okozott számunkra, harciasságával és kitartásával. Közel 10 lány is részt vett a játékban, s nagy százalékuk bent is maradt a 10 perces körök végéig. Hogy azért mert ugyesen játszottak, vagy csak, mert jó búvóhelyet találtak maguknak (bár ez is ügyességre vall), mindenki döntse el maga. Terveink szerint még nyárig sort kerítünk egy újabb közös játékra, ezúttal kinti területen. Biztos vagyok benne, hogy Isten akkor is velünk lesz és jól kidolgozott csapatmunkát ad közénk, mely által tovább fejlődhet közösségünk.”

Március van, és ebben a hónapban több kiemelt esemény is lesz gyülekezetünkben. A virágvasárnap, nagypéntek, húsvét mind olyan ünnepek, amelyek mindannyiunk életében nagyon fontos szerepet töltenek be. Az ifjúsági órák ebben az ünnepekörben általában elmaradnak, mert gyülekezeti összejövetelek vannak az ifik idején. Mégis mindig kerítünk alkalmat arra, hogy együtt dolgozzuk fel Isten aktuális üzenetét. Rákosi Gergővel készített Kovács Kamilla egy interjút a közelgő ünnepek kapcsán:

„1. Hogy zajlott nálatok a húsvét gyermekkorodban, és hogy zajlik most?”

Gyerekkoromban az Imaházban ünnepeltük a húsvét első és második napját is. Ott-

hon pedig csak a szűk családi körben. Apa mindig vett bárányt, így az volt a húsvéti menü. Most is a szülőknél töltjük a húsvétot, egyik nap az én szüleimnél, másik nap pedig a feleségem, Kriszti családjánál ünneplünk.

2. Részt vettél-e a hagyományos húsvét-hoz kapcsolódó népszokásokban (locsolkodás, tojásgyűjtés)?

Kisiskolás korom óta locsolkodtam egészen addig, amíg megnősültem.

3. Élnél-e Krisztus korában, ha igen, miért, és ha nem, miért nem?

Nem élnék Krisztus korában, mert akkor sokkal nehezebb volt az élet, az átlagember szegény volt, és rosszak voltak a higiéniai körülmények. Nem volt semmiféle szociális háló.

4. Mikor értetted meg a húsvét igazi jelentőségét?

Elég fiatalon megértettem az evangéliumot mivel gyülekezetben nőttem fel. Inkább elfogadni volt nehezebb.”

Március hónapban kerül megrendezésre a Szegedi Ifjúsági Konferencia, melynek témája: " IN TIME " - Időben vagy?" Mindnyájan tapasztaljuk, hogy mennyire felgyorsult világban élünk és milyen nehéz a mindennapokban időt szakítani az igazán fontos dolgokra. Próbáljuk utolérni magunkat, betartani a határidőket, mindent bele-szorítani egy napba, de sokszor kudarcba fulladnak a terveink. Döntések előtt állunk, amik gyakran szétfeszítenek belülről bennünket, de valahogy mégsem tudunk dűlőre jutni velük kapcsolatban és az idő csak telik és telik. Minden újév kezdetén komoly elhatározásokat teszünk, de néhány hét alatt azok a tervek is felborulnak, meghíúsulnak, de legalábbis alább hagynak.” Nagyon ígéretes és fontos témát választottak a szervezők, remélem, hogy minél többen részt tudunk majd venni ezen a konferencián.

Otthonra találva

Kis Árpád és Kis Árpádné Pető Anna vagyunk, akik 2015. december 1-től élünk a gyülekezetben.

Mindketten hívő családba születtünk és fiatalon lettünk Jézus követői.

Gyermekként és fiatalon, nagy létszámú gyülekezetben éltünk, ahol sok gyermek és fiatal volt; nagyon szépen működő énekkarral, pezsgő élettel. Így később meg kellett szokni a nagyon is segítségre szorulóknak között a szolgálatot.

Én teológia végeztem, miután mindjárt Budakeszire kerültem, lelkipásztori szolgálatba. Férjem pedig velem együtt kapta a kis gyülekezetet és a vele járó szolgálatot.

Nagyon sok közös örömünk volt, gyermekeinkkel együtt, a kis gyülekezetben. Amikor 26 év után eljöttünk Budakesziről, nehéz szívvel tettük. Évek múlva újból visszahívtak bennünket korlátozott idejű szolgálatra, és amikor ez az idő is lejárt, (ez év tavaszán) úgy döntöttünk keresünk magunknak otthonunk közelében egy békés, a baptista jegyeket is magán hordozó gyülekezetet.

Mivel lelkipásztorként nincs lehetőség különböző gyülekezetekben megfordulni, ismeretünk csak hallomások, mások elbeszélése alapján volt, így szerettünk volna betekinteni néhány gyülekezet istentiszteleti alkalmába. Afféle kóborló életmód volt ez. Soha nem tettünk ilyet és nem is ajánlanám senkinek, de mivel sok szempont vezetett bennünket, mi mégis így tettünk.

Érdekes tapasztalatokat szereztünk, volt ahol ismerve régiként, azonnal megragadták az alkalmat és hívva-hívtak, hogy járjunk oda. Máshol jó lett volna, hiszen kevesen voltak, még máshol azonnal úgy éreztük, ebből csak baj lehet. Nem folytatom tovább. Mi békére, nyugalomra, csöndességre vágytunk. Olyan helyre ahol van elég szolgálattelvő és nem fél senki attól, hogy valaki helyére tör, ahol lehet csak csöndben leülni és meghallgatni az igét, a szolgálatoikat és talán egy kedves szóval, vagy mo-

sollyal, imádkozva segíteni.

Baptista sajátosságként mindig elvártuk saját kis gyülekezetünkben is, hogyha valaki idegenként betér mindig szeretettel fogadjuk, legyen, aki beszél vele, érezze otthon magát, akarjon visszatérni.

Olyan gyülekezetet kerestünk tehát, ahova, ha belépünk, azt érezhetjük, hogy van szeretet, elfogadják a betérőt, bárki legyen is az. Olyan gyülekezetet kerestünk, ahol azt mondhatjuk hazaérkeztünk.

Többször eljöttünk a gyülekezetbe hallgatóként. Szeptember táján már egyre emlegettük, hogy bár minden vasárnap sok jó igehirdetést hallgatunk, általában kedvesek is a testvérek, de „hontalanok vagyunk”. És ez nem jó. El kell döntenünk – hangzott újból és újból.

Végül férjem kimondta a döntést: Pesterzsébetre megyünk. Gyorsan szólunk a lelkipásztor testvérnek, aki kedvesen elmondta a gyülekezet szabályait és örömmel fogadott. Akik sejtették beszélgetésünk célját, szintén szeretettel velünk örültek.

Így találtunk otthonra és lettünk decembertől a gyülekezetnek immár hivatalosan is tagjai. Köszönjük mindenki szeretetét és az otthont ahol mi is élhetünk!

Örömmel veszünk részt az alkalmakon, ünnepeken.

Bennünket sokkal többen ismernek, mint mi itt másokat, ezért elnézést kérünk, ha nem tűnik valaki azonnal régi ismerősnek – pedig esetleg kellene – elnézést kérünk, ha valakit nem tegezünk vissza, nem szólítunk a nevének és esetleg nem is tartunk be minden illemszabályt.

Szeretnénk úgy jönni, hogy mindig adhasunk valakinek egy mosolyt, kedvességet és melessünk úgy otthonunkba, hogy szívünkben öröm és béke van, mert találkozhattunk Istennel és testvéreinkkel.

Áldott, békés, kegyelemekben gazdag évet kívánunk minden kedves testvérnek, mindenkinek!

*Kis Árpád és
Kis Árpádné Pető Anna*

Imarovat

„Bizonyosságra törekedni és elfogadni a bizonytalanságot... Kemény prés ez, mégis szorításából született meg minden igaz bölcsesség, ima, művészet.”

Megint érkezhetett egy újszülött a gyülekezetünkbe, Gál Jonatán személyében. Gyermeük felett érzett örömet, valamint imakérésüket a következőképpen fogalmazták meg a szülők:

„Mint már sokan tudják, Isten megáldott minket egy kisgyermekkel. 2016. 02. 06-án, 01:17-kor megszületett Gál Jonatán 3760 grammal, 56 cm-rel. Szeretnénk köszönetet mondani az értünk mondott imáért, és hálát adni Istennek az ő ajándékáért, Jonatánért. Egészséges kisbaba, szépen gyarapodik, kezdünk a hétköznapi rutinba is lassanként beletanulni. Kérjük a testvérek további imatámogatását egészségért és az első hetekben további gördülékeny összezoklásért!

Köszönjük:
Tomi, Aliz, Jonatán

Ebben a hónapban a csoportok közül az alsósokat hozom imatémaként a testvérek elé. Vezetőik a következő gondolatokat fogalmazták meg velük kapcsolatban:

„Hálát adunk a vasárnaponként bibliakörön résztvevő gyermekekért. Imádkozzunk, hogy növekedjen a létszám és minél jobban megismertethessük a gyermekekkel Krisztust és az Evangéliumot!”

Császár Levente

Felajánlás!

A múlt havi felhívásra válaszul egy kedves testvérünk a következő használati tárgyakat ajánlotta fel (mindkettő kb. nyolc éve használt):

- 1 db inox színű vízforraló
- 1 db inox színű kenyérpíró - egyszerre két szelet pirítására alkalmas

Amennyiben bármelyikünk érdeklődik ezek iránt, akár saját célra, akár rászoruló-ról tud, kérem, érdeklődjön nálam, én pedig tovább irányítom a felajánlóhoz.

Széll László

Állandó Alkalmaink

Isztentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Biblióra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30-tól imaóra)

Ifjúság biblióra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárási megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-46-04

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Technikai szerkesztő: Gál Tamás gal.tamas12@gmail.com

Katona Bernát bernykatona@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu